

Blootgewoon recreëren in naturistenparadijsje

Nooit meer witte billen

Nooit meer witte billen, nooit meer kijken of je badpak wel goed zit. De zon die over je hele lijf strijkt. Geen stukje overslaat, want er is toch niets waar je je voor hoeft te schamen. Bloot is toch blootgewoon? Een pure zoonanbidder zont zoals hij of zij de eerste dag op de wereld is gekomen. Als naturist, met helemaal niets aan. Deel vijf van de serie Leven van de zon.

De leden van de Amsterdamse Lichtbond doen niet anders. Al 61 jaar. Op het paradijselijke eilandje 'De Molen' in de Ankeveense Plassen. De tocht er naartoe is al idyllisch. Parkeren bij restaurant de Molen en dan met een van de roeiboortjes langs rietkragen, gele plomp en ontluikende waterlelies naar het eiland. Het is maar 300 meter roeien. Maar tref je het laatste roeiboortje aan de steiger, dan moet je bij aankomst eerst nog even terug om een extra roeiboortje naar de molen te slepen. Dan is er voor de volgende ook een bootje.

Kleren uit

Zompig veenweideland met veel steigers, ook als zonneterras. En een prachtig natuurzwembad. Allemaal omzoomd door bomen. Lekker in de luwte waardoor het op het naturisteneiland al snel vijf graden warmer is. Hoe eerder de kleren uit kunnen, hoe beter natuurlijk. Er is zelfs een voorjaarsterras waar je begin april de zon al kunt vangen.

De Amsterdamse Lichtbond is een afsplitsing van naturistenvereniging Zon en Leven uit 1946; de oudste van het land. Pure naturisten die regels hadden zoals niet roken, geen alcohol, geen vlees. De Amsterdamse Lichtbond, die uit 1954 dateert, houdt het op een verlichtere vorm van naturisme. Minder regels, minder streng. Ook niet puur Amsterdams, want er zijn leden tot in Alphen aan den Rijn aan toe.

Respect

Ze zijn niet dogmatisch of fanatiek, maar er is wel een bepaalde levenshouding onder de tweehonderd leden. „We hebben respect voor de natuur en voor andere mensen. We staan open voor andere ideeën en geven iemand niet meteen een stempeel”, zegt naturist Kees Romijn (62). Hij en zijn Margriet (58) zijn pas tien jaar naturist. „We gingen wel naar de sauna en belandden tien jaar geleden eigenlijk toevallig op een naturisten-

Klussen

Het paradijselijke eiland van de Lichtbond heeft nogal wat onderhoud nodig. Bomen kappen en zagen. Dat doe je niet in je blote niksie. „We hebben op mooie dagen in maart wel eens naakt geklust, als dat werk het toelaat, maar ook wel eens met een Russische bontmuts op. En voor sommige klussen - als je met de motorzaag in de weer bent - doe je wel een veilig pak aan natuurlijk.”

camping in Denemarken. We zouden het even proberen. Als het niet zou bevallen, zouden we de volgende dag weggaan. Maar we zijn meteen veertien dagen gebleven”, zegt Kees.

Vrijheid

Ze gingen helemaal om voor het naturisme.

Margriet: „Het is een gevoel van vrijheid, maar ook van met respect met elkaar omgaan.”

Kees: „Als je van disco's en wilde feesten en rommel om je tent houdt, moet je niet op een naturistencamping zijn.”

Margriet: „Alleen al het zwemmen zonder een badpak is zo heerlijk.”

Kees: „Uiterlijk is niet belangrijk, je wordt hier niet beoordeeld. Mensen kijken eigenlijk alleen naar je gezicht. Margriet: „In Denemarken waren we in gesprek met een vrouw en we dachten 'er is iets met haar'. Pas later kwamen we er achter wat het was: ze miste een borst.”

Die zon op je blote bast, dat is natuur-

lijk waar het allemaal om gaat als naturist. Maar door bloot te kamperen of zoals op het terrein bij Ankeveen te recreëren, is er ook een soort selectie van de recreanten. „Mensen zijn respectvoller naar elkaar toe, ze ruimen van nature alles op omdat ze respect hebben voor de natuur. Dus is er minder herrie en lawaai dan op andere campings of recreatieterreinen. De mannen die stranden schoon maken, weten er alles van. Je ziet precies waar het naaktstrand begint, want daar ligt vrijwel geen rotzooi.”

Niet begluurd

Er is wel verschil tussen een naaktstrand en het naturistenterrein. „Hier is sociale controle. Het is privé en je wordt hier niet begluurd. Dat kan bij naaktstranden wel eens lastig zijn. De Naturisten Federatie Nederland doet er veel aan om te zorgen dat het veilig is op naaktstranden en dat de plekken voor naaktrecreatie kunnen blijven bestaan. In het Amsterdamse Bos zijn nu toezichthouders gekomen.”

De hoogtijdagen van de naturisten lijken een beetje achter ons te liggen. Ook al lopen zo'n twee miljoen Nederlanders wel eens bloot in de sauna, op het naaktstrand of de naturistencamping.

Vergrijzing

Acht jaar geleden waren er nog 300 leden bij de Amsterdamse Lichtbond en nu is er een redelijk stabiel aantal van 200. De naturist vergrijst. „Er is weinig aanwas van jongeren. De meeste nieuwe leden die zich aanmelden zijn boven de veertig”, zegt Kees. Kinderen haken vaak af rond de puberteit.

„Als ze gaan puberen rond 14/15 jaar, willen ze niet meer mee. Ze schamen zich soms voor hun lichaam dat zich ontwikkelt en ze hebben ook geen zin meer om met hun ouders op pad te gaan”, zegt Margriet.

En als kind met kleding aan tussen blote mensen lopen is ook een beetje gek. „We hebben een keer gasten gehad waarvan de vrouw in zwart

badpak liep en de man bloot. Dan val je juist op.” Naturisten worden wel eens in een erotische hoek gezet. „Er doen de vreemdste verhalen de ronde, maar er is absoluut niets erotisch aan als iedereen naakt is. Het is volgens mij erotischer als je wat aan hebt.”

Eerste keer

„De eerste keer dat je naakt gaat lopen op een camping, is het wel een beetje vreemd. Maar na een kwartier ben je er door en vergeet je dat je geen kleren aan hebt. Je kijkt wel naar elkaar, maar niet om te vergelijken.” Toch zijn er naturistenmekkas zoals Cap D' Agde (dorp, camping, hotels en restaurants vol naturisten) waar zelfs een swingersdeel is waar mensen uit zijn op sekscontacten. „Misschien is dat omdat dat zo groot en massaal is. Maar swingers hebben niks met naturisme te maken en op ons eiland zul je die swingers niet vinden.”

Tekst: Rien Floris
Foto: Amsterdamse Lichtbond